ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΤΗΣΙΑ
Ἐν τῇ πρωτευούσῃ, ἐν τοῖς χωρίοις καὶ ἐν τῷ Κράτει Δραχ. 35
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Δραχ. 50
ΕΞΑΜΗΝΟΣ
Ἐν τῇ πρωτευούσῃ, ἐν τοῖς χωρίοις καὶ ἐν τῷ Κράτει Δραχ. 20
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Δραχ. 30
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 15

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Κ. ΠΑΡΙΤΣΗΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Ἀγγελίαι, διατριβαὶ καὶ διαφημίσεις ἐπὶ ἰδιαιτέρᾳ συμφωνίᾳ
Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς μὴ φέρουσα τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τοῦ Διαχειριστοῦ εἶνε ἄκυρος
Τηλεγραφικὴ διεύθυνσις: "ΣΑΛΠΙΝΞ" ΜΥΤΙΛΗΝΗ
ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ — ΜΥΤΙΛΗΝΗ, Σάββατον 11 Ἰανουαρίου 1920 — Ἀριθ. 2578

ΤΟ ΠΕΠΡΩΜΕΝΟΝ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ

Ἡ Τουρκία ὡς κράτος ὁμοιάζει πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ γήρατος καταπονηθέντα ὅστις τὸν θάνατον μόνον ἀναμένει πλέον. Ἐγήρασε καὶ αὐτὴ πρὶν ἢ φθάσῃ εἰς ὥριμον ἡλικίαν.

Ὅτε οἱ Τοῦρκοι—ἐννοῶ τοὺς συγχρόνους—εἰς τὰ ἀτταβιστικὰ αὐτῶν ἔνστικτα ὑπείκοντες ἔθετον εἰς ἐφαρμογὴν τὸ ἐξοντωτικὸν πρόγραμμά των διώκοντες καὶ μυριαχῶς ἐξολοθρεύοντες, σφάζοντες καὶ πνίγοντες ἢ καὶ ἐξισλαμίζοντες πάντα Ἕλληνα καὶ Ἀρμένιον, δὲν εὑρέθη ἕνας ἐξ αὐτῶν νὰ ἐννοήσῃ, καὶ νὰ δώσῃ νὰ ἐννοήσουν καὶ οἱ ἄλλοι, ὅτι τὴν ἰδίαν κατεργάζονται ἐξόντωσιν, τὰς ἰδίας κατασπαράσσουσι σάρκας, ὅταν ἀφίνωσι τὸν φανατισμόν των νὰ ἐκσπᾷ ἀκάθεκτος κατὰ τοῦ τληπαθοῦς ραγιᾶ.

Ἂν οἱ πρόγονοί των καὶ οἱ ἐπ' ἐκείνους ὕστερον, κατὰ διαδοχὴν γενεῶν ὅλων, δὲν ἐφθασάν ποτε εἰς θέσιν νὰ λάβωσι συνείδησιν τοῦ «γνῶθι σαυτόν», ἀπαξ ἐστρατοπεδευμένοι ἐν μέσῳ λαῶν προηγμένων καὶ πεπολιτισμένων, παρ' ὧν τοῦτό τε καὶ ἄλλα πολλὰ ἠδύναντο νὰ διδαχθῶσιν· ἂν ἐκεῖνοι ἐπίστευσαν ὅτι πᾶσα ἡ γῆ ὑπ' αὐτοὺς προώριστο νὰ ὑπαχθῇ ἂν τοὺς ἐπέρασεν ἀπὸ τὸν νοῦν ὅτι θὰ ἐξηκολούθουν εἰς τὸ διηνεκὲς νὰ ὦσιν ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος Ἀνατολῆς καὶ δύσεως αὐτοὶ ὅμως οἱ σημερινοὶ Τοῦρκοι, παρ' ὅλα τὰ σκληρὰ κατὰ καιροὺς διδάγματα, ἐφιλοτιμήθησαν μόνον νὰ ἀποδείξωσιν εἰς τὸν κόσμον ὅλον ὅτι εἶναι τελείως ἀνίκανοι νὰ προσαρμόσωσιν ἑαυτοὺς πρὸς τὰς ἀδηρίτους ἀπαιτήσεις τοῦ ἐξανθρωπισμοῦ, τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου. Μίαν μόνον ἔδειξαν ἐπίδοσιν—καὶ διδάσκαλοί των ἦσαν οἱ Γερμανοί— νὰ ἐκλεπτύνωσιν οὕτως εἰπεῖν τὰ ὠμὰ καὶ ἀπάνθρωπα ἐξοντωτικὰ μέσα κατὰ τῶν ὑποδούλων αὐτοῖς χριστιανῶν.

Νῦν δ' ὅτε ἡ μὲν πρώτη μέθη τῆς «ἡδονῆς» παρῆλθεν· νῦν ὅτε ἤρχισαν νὰ κρυώνουν αἱ πληγαί, ἃς ἰδίαις χερσὶν ἤνοιξαν ἐπὶ τοῦ σώματός των καὶ νὰ πονοῦν ἀφορήτως· τώρα ὅτε αἰσθάνονται πλέον ὅτι βραχὺς ὁ βίος αὐτῶν ἐνθάδε· τώρα ὅτε περιωρίσθη ἡ κακοῦργος ὁρμή των καὶ ἐν συντριβῇ καρδίας βλέπουσιν ἀνιστάμενα τὰ περισωθέντα θύματά των· τώρα ὅτε ἀπέτυχε καὶ πᾶσα προσπάθειά των νὰ ἐξαπατήσωσιν ἔτι ἅπαξ τὸν κόσμον μὲ κροκοδείλεια δάκρυα τώρα, λέγω, ταλανίζουσιν ἑαυτοὺς ἐπὶ τῷ ὅτι πονηρῶς ὄντως διέρχονται ἡμέρας, ὅτι μετ' οὐ πολὺ θνήξωνται ὡς κυρίαρχος Φυλή, ὅτι ὁ Γκρὰν Σενιέρ των θὰ σμικρυνθῇ κατὰ πολὺ ἀκόμη καὶ ὅτι ἡ ἀχανὴς ἐκείνη χώρα, ἡ γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἀπὸ ἐδαφικῆς ἐκτάσεως 6,033,323 τετραγωνικῶν χιλιομέτρων θὰ κατέλθῃ καὶ τοῦτο ἐντὸς εἰκοσαετίας μόλις εἰς τινος μόνον χιλιάδας. Τώρα ἐποδύρονται καὶ κόπτονται καὶ θρηνολογοῦσιν. Ποῖος τοὺς πταίει;

Καὶ ἀνατρέχουσιν εἰς χρόνους παλαιοὺς, καὶ μᾶς ἐξηγοῦσι σήμερον, μετὰ αἰῶνας ὅλους, τὸν θρῦλον τῆς Κόκκινης Μηλιᾶς, εἰς ἣν καὶ ἡμεῖς ἐκ παραδόσεως τοὺς στέλλομεν ἑκάστοτε, ἀσαφῆ ἄλλως περὶ αὐτοῦ ἔχοντες ἰδέαν. Ἔστι δὲ Κόκκινη Μηλιὰ κατὰ τουρκικὴν ἔκδοχὴν δυσερμήνευτός τις πόθος, ἰδανικὸν εἰς ὃ οὐδεὶς χωρεῖ κόρος, καὶ ἑπομένως ἀνέφικτον, ματὴν ἀναζητηθὲν κατὰ τὰ τέσσαρα τοῦ ὁρίζοντος σημεῖα ὑπὸ τῶν «κατακτητικῶν τουρκικῶν στρατευμάτων» (γράφε «βαρβαρικῶν ὁρδῶν»).

Οἱ Τοῦρκοι τῆς σήμερον ἐπίστευσαν πρὸς στιγμὴν ὅτι Κόκκινη Μηλιὰ ὡς πρὸς αὐτοὺς ἦτο τὸ τουρκικὸν Σύνταγμα. Ἐπόθησαν ὀλίγην ἡσυχίαν οἱ ἄνθρωποι, ὀλίγην ἄνεσιν, ὀλίγον πλοῦτον καὶ ὀλίγην εὐμάρειαν, καὶ ἠγεύθησαν τὴν ἡδονὴν τοῦ Συντάγματος δι' ὅσων βαρβαρισμῶν κατ' αὐτὸ διέπραξαν, χωρὶς ὅμως νὰ συναντήσωσι που τὴν πολυπόθητον Κόκκινη Μηλιά.

Τὴν ἀνεζήτησαν κατόπιν εἰς τὸν Τριπολιτικὸν πόλεμον, «διαπεραιώσαντες εἰς Τριπολίτιδα ἥρωας στρατιώτας, τηλεβόλα καὶ πυροβόλα ὡσὰν νὰ διήρχοντο ὑποχθονίως» παρέταξαν τὸ στῆθος εἰς 78 ἔθνη τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου, ἀντεπεξῆλθον εἶτα ἐναντίον ὅλου τοῦ κόσμου, εἰς τὰς θαλάσσας, εἰς τὴν ξηρὰν, εἰς τὴν πατρίδα των καὶ ἐκτὸς τῆς Πατρίδος των, ἐθυσίασαν τρία ἑκατομμύρια Τούρκων, εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν πολέμων τούτων, καὶ μίαν ἑκάστοτε ζητοῦντες τὴν Κόκκινη Μηλιά. καὶ οὐχ εὗρον! Καὶ σήμερον οἱ «κόμοιροι εἶναι ἕτοιμοι νὰ ἀνεχθῶσι [τί λέγουν αὐτὰ οἱ ἴδιοι] καὶ μίαν ἀνιαρὰν ζωὴν ἐντὸς συνόρων ὁπωσδήποτε ἀνεκτῶν! Ὁ νοῶν νοείτω.

Καὶ καθὼς οἱ πρόγονοί των ἠναγκάσθησαν νὰ σταματήσουν, καὶ «σήμερα οἱ Τοῦρκοι ἀναμένουν εἰς τὰ μέρη ὅπου εὑρίσκονται ἀπὸ αἰώνων», διότι αἱ μακραὶ καὶ ἀτελεύτητος πορεία ἐκούρασε τὰ γόνατα τῶν ἵππων καὶ κατεπόνησε τοὺς ἱππεῖς», τοιουτοτρόπως καὶ οἱ σημερινοὶ Τοῦρκοι ἀναγκάζονται νὰ ἀναμένωσι τὸ πεπρωμένον των.

Ἀλλ' ἀκόμη τοὺς κατέχει ὁ πόθος τῆς εὑρέσεως τῆς Κόκκινης Μηλιᾶς. Μή τοι εὑρηται αὕτη ἐν τῇ εἰρήνῃ; Ὡς φαίνεται, καίτοι καὶ ἐν αὐτῇ δὲν διορᾶται ἡ «εἰρήνη καὶ ἡ ἡσυχία». διότι τὸ ἔθνος των ἔχασε τὴν ζωήν του, διότι ἔχουν μίαν κατεστραμμένην πατρίδα, ἓν δυστυχὲς ἔθνος, διότι οὐδεὶς ἀσχολεῖται οὔτε μὲ τὴν χώραν ταύτην, οὔτε μὲ τὸ ἔθνος τοῦτο.

Ἐδῶ δὲν λέγουσιν οἱ Ἱερεμίαι ὅλην τὴν ἀλήθειαν. Πῶς; Ἀλλ' ὁ τῶν ὀψιφανῶν φιλοτούρκων ἔν τε Παρισίοις καὶ ἐν Λονδίνῳ χορός, ὁ μὲ τὸ ἀζημίωτόν του ἐν πολλοῖς, τὰ πάντα μηχανώμενος, ἵνα, εἰ δυτατόν, ἀποστρατῇ ἀπὸ τῶν πελατῶν των, τὸ μοιραῖον καὶ μὴ πίωσιν οἱ δυστυχεῖς καθ' ὁλοκληρίαν τὸ πικρὸν ποτήριον;

Καὶ οἱ φόβοι των ὅτι καὶ ἡ Εἰρήνη δὲν θὰ εἶνε ἡ ἀνύπαρκτος Κόκκινη Μηλιὰ διατυποῦνται οὕτω. «Φοβοῦνται μὴ μετὰ ἔν ἔτος ζητήσουν μετὰ κόθουτὰς σημερινὰς βιωτικὰς συνθήκας.

Δυστυχῶς ὡς πρὸς τοὺς Τούρκους, εὐτυχῶς. ὅμως ὡς πρὸς ὅλον τὸν κόσμον ἡ συνηγορία τῶν ὡς ἄνω φιλοτούρκων θὰ ἔχῃ πάντως ἀρνητικὸν ἀποτέλεσμα. Ὁ ἱστορικὸς «ἀσθενὴς» κατέχεται ἤδη ὑπὸ ἐπιφανατίων ρόγχων. Μετ' αὐτοὺς ὁ θάνατος.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ Κόκκινη Μηλιὰ, τὴν ὁποίαν ἀσφαλῶς θὰ εὕρῃ τῇ φωνῇ ταύτῃ ὁ μέχρι τοῦδε κυριαρχήσας Τοῦρκος, κεῖται εἰς τὰ μεσογεῖα τῆς ἀνω Ἀσίας.

Εἶνε δ' ἐκείνη ἀκριβῶς, εἰς τὴν ὁποίαν ἡμεῖς τὸν ἐστέλλομεν. Ἴσως καὶ εὐτυχῶς. τοὐλάχιστον. Αὐτὸ εἶνε τὸ πεπρωμένον τῶν Τούρκων. Ἀναδρομὴ πρὸς τὰ ὀπίσω πρὸς εὕρεσιν τῆς περιζητήτου Κόκκινης Μηλιᾶς.

ΖΑΝΟΣ ΓΡ. ΒΑΣΙΛΑΡΟΣ

ΠΩΣ ΕΞΕΛΕΓΗ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΕΣΣΑΝΕΛ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 6 Ἰανουαρίου. Ἡ κατὰ τὴν προεδρικὴν ἐκλογὴν ἀποτυχία τοῦ κ. Κλεμανσὼ οὐδένα ἐξέπλητεν ἐντεῦθα, διότι ἐθεωρεῖτο νὰ λεχθῇ ὅτι ὁ πρώην Πρωθυπουργὸς, οὔτε ἔθελγεν, οὔτε ὑπεστήριξε τὴν ὑποψηφιότητά του. Ὁ «Χρόνος» τονίζει ὅτι ἐκ τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς ἐκλογῆς τῶν Βερσαλλιῶν ἔπεσε τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ κ. Νεσσανὲλ δὲν εἶχεν ἀντίπαλον. Ἡ ἐλλείψις ἐνθουσιασμοῦ ἀπὸ μέρους τοῦ πολυπληθεστάτου ἄλλως τε Λαοῦ, ὁ ὁποῖος παρηκολούθησε τὴν συνεδρίασιν τοῦ Κογκρέσσου, ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Ἀνακτόρου τῶν Βερσαλλιῶν, ἀποδεικνύει ὅτι, λόγῳ τῆς ἐλλείψεως ταύτης τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, ἡ Προεδρικὴ ἐκλογή, τῆς ὁποίας τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο πλέον ἢ βέβαιον, οὐδὲν τὸ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον παρουσίασε.

Τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Κλεμανσὼ ἠθέλησαν νὰ θέσουν τὴν τελευταίαν στιγμὴν πολλοὶ θαυμασταί του βουλευταὶ καὶ γερουσιασταί, ἐπιθυμοῦντες νὰ διαδηλώσουν οὕτω τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν δύο νομοθετικῶν σωμάτων πρὸς τὸν ἄνδρα, ὁ ὁποῖος προσέφερεν ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὴν Γαλλίαν. Τὸ ἔγγραφον τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ κ. Κλεμανσὼ, συντεταγμένον κατὰ τὴν ἔννοιαν ταύτην, προαχθὲν εἰς τοὺς διαδρόμους τοῦ Κογκρέσσου, ἐπληρώθη ἀμέσως διὰ τριῶν ἑκατοντάδων ὑπογραφῶν.

Ἕνα χαρακτηριστικὸν τῶν ὅρων ὑπὸ τοὺς ὁποίους ἀπέτυχεν ὁ κ. Κλεμανσὼ καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ἐγκαρδιώτεροι καὶ πιστότεροι φίλοι του καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς ἐπέμειναν νὰ μὴ ἐγκρίνουν τὴν ἐνέργειαν ταύτην τῶν θερμοτέρων θαυμαστῶν τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ.

Ὁ κ. Νεσσανὲλ, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐκομίσθη τὸ ἔγγραφον, ἵνα τὸ ὑπογράψῃ, ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἦτο εὐτυχὴς ἂν ἡ Ἕνωσις συνέλευσις δίδουσα τὴν ἀρχὴν εἰς αὐτοὺς τοῦ ἔδιδε τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαδηλώσῃ τὸν πρὸς τὸν κ. Κλεμανσὼ θαυμασμόν του.

Τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Νεσσανὲλ ἔθηκε τὸ ἐν τῇ Βουλῇ ὑποστηρίζον τὸν κ. Κλεμανσὼ κόμμα τῆς Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως, τὸ ὁποῖον τὴν πρωΐαν τῆς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς, προτοῦ μεταβῇ εἰς τὰς Βερσαλλίας, ἔσχε πρὸς τοῦτο προκαταρκτικὴν συνεδρίασιν εἰς τοὺς Παρισίους εἰς τὸ μέγαρον τῆς Βουλῆς.

Τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου συνῆλθον εἰς Παρισίους καὶ τὰ μέλη τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος. τὰ ὁποῖα ἀπέκρουσαν τὴν ὑποβληθεῖσαν αὐτοῖς πρότασιν περὶ ὑποδείξεως ἰδίου ὑποψηφίου διὰ τὸ προεδρικὸν ἀξίωμα. Οἱ σοσιαλισταὶ τελικῶς ἐψήφισαν ὑπὲρ τοῦ κ. Νεσσανέλ.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας σᾶς εἶνε ἤδη γνωστόν.

Ἀμέσως μετὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων καὶ τὴν ἀνεγγελίαν τοῦ ἀποτελέσματος, ὁ κ. Νεσσανὲλ διὰ προτάσεώς του πρὸς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, ἐκάλεσεν αὐτὴν νὰ ἐκφράσῃ πρὸς τὸν κ. Κλεμανσὼ τὴν εὐγνωμοσύνην της διὰ τὰς ἀλησμονήτους ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας προσέφερεν εἰς τὴν πατρίδα.

Εἰς τὴν ἱστορικὴν ταύτην συνεδρίασιν τοῦ Κογκρέσσου παρέστη καὶ ὁ κ. Βενιζέλος· καταλαβὼν θέσιν εἰς ἓν θεωρεῖον. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς συνεδριάσεως ὁ κ. Βενιζέλος συνεχάρη τὸν κ. Νεσσανέλ. Ὁ κ. Κλεμανσὼ ἀπουσίαζεν ἀπὸ τοῦ μέσου σχεδὸν τῆς συνεδριάσεως.

ΠΩΣ ΖΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΝ

ΟΙ ΚΙΝΕΖΟΙ ΠΩΛΟΥΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ ΚΡΕΑΣ

Ὁ ἐν Ἐλσιγφόρῳ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐφημερίδος τῆς Γενεύης, συνεχίζων τὰς περὶ τοῦ ἐν Πετρουπόλει βίου περιεργοτάτας ἀνταποκρίσεις του ἐπιστέλλει τὰ ἑπόμενα:

«Εἰς τὴν ποτὲ πρωτεύουσαν Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν καίουν τὰ ξύλινα σπίτια τὰς θύρας, τὰ ἔπιπλα, τὰ ὁποῖα δὲν ἔχουν ἄλλην ὀξίαν ἀπὸ τὸν ὄγκον καυσίμου ὕλης τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύουν. Τὸ πᾶν ἔχει λεχθῆ ὅσον ἀφορᾷ τὸν λιμὸν ἐν Πετρουπόλει. Θὰ προσθέσω ἐν τούτοις ὅτι ἐβεβαιώθησαν ἐπισήμως κρούσματα ἀνθρωποφαγίας. Ἡ Πράβδα ἐδημοσίευσε μεταξὺ ἄλλων τὸ ἱστορικὸν ἑνὸς κινέζου δημίου ὁ ὁποῖος ἐπώλει τὰ θύματά του εἰς τὴν Στρογγύλην Ἀγορὰν. Τὸ ἀνθρώπινον κρέας, παρὰ τὴν γλυκερὰν γεῦσιν του, ἦτο πολὺ περιζήτητον, διότι ἦτο πάντοτε νωπὸν καὶ ἀστοίχιζεν ὀλιγώτερον ἀπὸ τὸ ἑπτάκιλον κρέας.

Ἡ Πετρούπολις δὲν ἔχει πλέον εἰμὴ τέσσαρα νοσοκομεῖα. Εἰσέρχεταί τις εἰς αὐτὰ μόνον διὰ ν' ἀποθάνῃ. Οἱ ἑτοιμοθάνατοι τρέφονται μὲ ρίζας καπνιστά. Φάρμακα δὲν ὑπάρχουν πλέον. Αἱ ἐπιδημίαι μαστίζουν τὸν πληθυσμὸν ἰδίως ὁ ἐξανθηματικὸς τῦφος καὶ γρίππη ἱσπανική κακοήθεστάτη πλησιεστάτη συγγενὴς τῆς βουβωνικῆς πανώλους. Γεννήσεις δὲν συμβαίνουσι πλέον καὶ τὰ ὀλίγα μικρὰ ὀντα τὰ ὁποῖα ἔρχονται εἰς τὴν ζωὴν ἐπιστρέφουσι πάλιν εἰς τὸν οὐρανὸν τὸν ὁποῖον δὲν ἔπρεπε ν' ἀφήσουν. Μήτηρ τις ἔλεγε πρὸς ἕνα τῶν φίλων ἡμῶν. «Δὲν ἔχω τύχην μὲ τὰ παιδιά μου. Ἡ ἐπιθεωρήτρια ἀνήρπασε τὰ παιδιὰ τῶν γειτόνων μου καὶ ἐφείσθη τῶν ἰδικῶν μου.»

Οἱ ὅροι τοῦ ἡλικοῦ οἴου εἶνε ἀκόμη χειρότεροι· πρόκειται περὶ σήψεως. Τὰ ἤδη κατέσιησαν ἀπαίσιοι. Δύναται τις νὰ θέσῃ ὡς ἀρχὴν ὅτι διὰ τὰ ζῆσῃ ἐν Σοβιετίᾳ πρέπει νὰ εἶνε κακοήθης. Ὁ μὴ συμβιβαζόμενος μὲ τὴν συνείδησίν του καὶ ἀπέχων ἀπὸ τοῦ νὰ κλέπτῃ εἶνε καταπτοιασμένος νὰ ἀποθάνῃ ἐξ ἀθλιότητος. Τὰ Σοβιὲτ ὑπερηφανεύονται διὰ τὴν στατιστικὴν τῆς ἐγκληματικότητος ἡ ὁποία παρουσιάζει μείωσιν· δὲν πρέπει νὰ ἐκπλήσσε αἰ τις διὰ τοῦτο, ἀφοῦ ἡ κλοπή, ἡ αἰσχροκέρδεια, ὁ φόβος, ὁ θανασμὸς δὲν ὑπολογίζονται πλέον ὡς ἐγκλήματα. Κανεὶς δὲν μανθάνει πλέον τίποτε. Δὲν ἐκτυπώνονται πλέον βιβλία. Εἰ κομμουνιστικαὶ ἐφημερίδες,— αἱ μόναι αἱ ὁποῖαι ἔχουν δικαίωμα νὰ ἐκδίδονται —εἶναι σπαρακτικαὶ ἠλιθιότητος· ὁ τόπος οὗτος εἶνε θαυμαστὸν μέσον ἀποκτηνώσεως.

Κάποιος φίλος μου ἔλεγεν:

— Ἔχασα τὴν περιουσίαν μου, ἀλλὰ δὲν ὑποθέτω δι' αὐτό. Ἂν ἠδυνάμην νὰ φανῶ χρήσιμος εἰς τὴν πατρίδα μου ἢ εἰς τοὺς ὁμοίους μου καὶ νὰ ἐργασθῶ ὑπὲρ αὐτῶν θὰ ἔστεργον ὁποιανδήποτε ἐργασίαν καὶ ὑπ' αὐτὸ ἀκόμη τὸ μπολσεβικικὸν καθεστώς, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθην νὰ ἀνεχθῶ τὴν ἀτμοσφαῖραν αὐτὴν τοῦ χυδαίου ὑλισμοῦ, τῆς ἠλιθιότητος, τῆς κακοηθείας καὶ τῆς κτηνωδίας. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἔφυδον.

— Πόσον σᾶς ἐστοίχισεν ἡ φυγάδευσίς σας;

— Τριάντα χιλιάδες ρούβλια εἰς φιλοδωρήματα. Δὲν μοῦ ἐστοίχισε πολὺ ἀκριβὰ ἂν ὑπολογίσετε ὅτι ἓν χρυσοῦν νόμισμα τῶν δέκα ρουβλίων πληρώνεται σήμερον δύο χιλιάδες ρούβλια.

***

Εἰς πολλοὺς τῶν φυγάδων τούτων προέβαλλον τὸ ἑπόμενον ἐρώτημα. Ἀνὴ Εὐρώπη παραιτηθῇ τῆς στρατ. ἐπεμβάσεως· καὶ περιορισθῇ νὰ χαράξῃ πέριξ τῆς ἐρυθρᾶς Ρωσσίας ἀδιάβατον οὐδετέραν ζώνην, τὰ σοβιὲτ δύνανται νὰ διατηρηθοῦν ἀκόμη ἐπὶ πολύ;

Ἡ ἀπάντησις οὐδεὶς ὑπῆρξε καταφατική. Ὅπως κατανοηθῇ τοῦτο, δέον νὰ ἐξετασθῶσιν ἐγγύτερον αἱ βάσεις τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς Ρωσσίας.

Ὁ γεωργικὸς πληθυσμὸς θὰ ὑπερβαίνῃ σήμερον τὰ 90 ο|ο τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῶν πόλεων ἐν μέρει ἐκκενωθεισῶν. Κατορθώνει νὰ διατρέφεται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἐκ τῶν προϊόντων τῆς γῆς, τῶν ὁποίων καλλιεργεῖ κατὰ τὰς πλέον ἀρχαιογόνους μεθόδους αἱ ἀνάγκαι του εἶνε ἐλάχισται· δέον νὰ ἐνθυμηθῶμεν ὅτι καὶ πρὸ τοῦ πολέμου ἀκόμη, ὁ σίδηρος ἦτο μέταλλον πολυτελείας εἰς τὰ χωρία. Τοιουτοτρόπως κατορθώνει νὰ παρασκευάζῃ ὁ ἴδιος τὸν ὀλίγον σίδηρον ὁ ὁποῖος τοῦ χρειάζεται. Ὁ χωρικὸς δὲν ἀγαπᾷ τοὺς μπολσεβίκους, οἱ ὁποῖοι τὸν κλέπτουν καὶ ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ γῆ ἀνήκει εἰς ὅλους. Ἀλλὰ δὲν ἀγαπᾷ καὶ τοὺς λευκοὺς· διότι φοβοῦνται μήπως οἱ γαιοκτήμονες ἀπαιτήσουν τὴν ἐπιστροφὴν τῶν γαιῶν των καὶ ἀναγκασθῇ οὕτω νὰ ἐργασθῇ ἐντονώτερον.

Τὸ μόνον ποὺ θέλει εἶνε νὰ τὸν ἀφήσουν νὰ λιμνάσῃ ἐν τῇ νωθρότητί του καὶ τῇ ἀμαθείᾳ του. Αἱ πόλεις κατορθώνουν νὰ μὴ λιμοκτονοῦν ἐνεκεν ἀφαιροῦσαι διὰ τῆς βίας ἀπὸ τὰ χωρία μέρος τῶν τροφίμων των. Διὰ τὰ ἐνδύματα καὶ τὰ οἰκιακὰ σκεύη ἐργάζεται αὐτοστρόφως τὸ δεῖλαιον ὑπάρχουσι ἀκόμη ἀποθέματα εἰς τὰ ὁποῖα προστίθενται τὰ κινητὰ τῶν νεκρῶν καὶ αἱ ποσότητες, κἂν μικραὶ κατασκευαζόμεναι ὑπὸ τῆς διομηχανίας.

Δὲν εἶνε ἀδύνατον χάρις εἰς τὴν ἐπέμβασιν τῶν διανοουμένων νὰ βελτιωθῇ κάπως ἡ κατάστασις τῶν ἐργοστασίων.

Ὑπὸ τοιούτους ὅρους δύναται ἡ Ἐδυθὰ Ρωσσία νὰ διατηρηθῇ ἀπὸ οἰκονομικῆς ἀπόψεως καὶ μετ' αὐτῆς τὰ σοβιέτ. Ἐπὶ πόσον χρόνον; Τίς οἶδεν.

ΤΙ ΘΑ ΕΓΙΝΕΤΟ ΕΑΝ ΕΠΕΚΡΑΤΕΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΩΝ

Τηλεγραφοῦν ἐκ Λονδίνου, ὅτι ἐκ τῶν δημοσιευθεισῶν εἰς τὸν «Μαγχεστριανὸν Φύλακα» μυστικῶν συμφωνιῶν μεταξὺ τῶν Δυνάμεων τῆς Ἀντάντ ἐξάγεται ὅτι:

1ον) Ἡ Ἰταλία ἐλάμβανεν ὑπὸ τὴν κυριότητα αὐτῆς τοὺς νομοὺς Ἀτταλείας καὶ Ἰκονίου μετὰ τῆς περιοχῆς καὶ τοῦ λιμένος τῆς Ἀτταλείας, καθὼς καὶ ζώνην ἐπιρροῆς βορείως τῆς Σμύρνης προχωροῦσαν σχεδὸν μέχρι τῆς Προύσσης.

Ἡ Ἰταλία ὑποχρεοῦτο νὰ καταστήσῃ τὴν Σμύρνην ἐλεύθερον λιμένα διὰ τὸ Γαλλικὸν καὶ Ἀγγλικὸν ἐμπόριον.

2ον) Ἡ Γαλλία ἐλάμβανέ τινα τῶν Ἀρμενικῶν λεγομένων βιλαετίων (εἰδικῶς δὲ τὴν Κιλικίαν), τοὺς λιμένας Μερσίνας καὶ Ἀλεξανδρέττας μετὰ ὑποχρεώσεων ἀναλόγων πρὸς τὰς τῆς Ἰταλίας διὰ τὴν Σμύρνην, ὡς καὶ τὰς παραλίας τῆς Συρίας καὶ τοῦ Λιβάνου.

3ον) Ἡ Ἀγγλία ἐλάμβανε τὴν Βαγδάτην καὶ τὴν Βασόραν μετὰ σημαντικοῦ ἐδάφους.

4ον) Αἱ συμφωνίαι προέβλεπον τὸν σχηματισμὸν Ἀραβικοῦ κράτους διαιρουμένου εἰς ζώνας ἐπιρροῆς, μίαν Γαλλικὴν καὶ μίαν Ἀγγλικήν.

5ον Ἡ Παλαιστίνη θ' ἀνεκηρύσσετο διεθνὲς κράτος.

Ἐμπιστευτικὴ ἔκθεσις ὑποβληθεῖσα εἰς τὸν Γάλλον ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ τμήματος τῶν δημοσίων ἔργων καὶ σιδηροδρόμων ὑπὸ ἡμερομηνίαν 10 Ἀπριλίου 1917 λέγει περὶ Σμύρνης τὰ ἑξῆς:

«Ἐπειδὴ ἡ προδοτικὴ στάσις τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἔθεσε τέρμα εἰς ἐνδεχομένας ἀξιώσεις τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς Σμύρνης, καθίσταται ἀναγκαῖον νὰ προστατευθοῦν τὰ Γαλλικὰ συμφέροντα ἐν Σμύρνῃ καὶ Πανόρμῳ ἐναντίον Δυνάμεως τόσον ἐγωϊστικῆς ὅσον ἡ Ἰταλία.

Σχολιάζων ὁ «Μαγχεστριανὸς Φύλαξ» τὰ ἔγγραφα ταῦτα παρατηρεῖ ὅτι ἡ εἴσοδος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πόλεμον μετέβαλε καθ' ὁλοκληρίαν τὴν φύσιν τῶν πραγμάτων προκειμένου περὶ Σμύρνης.

ΠΕΡΙ ΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Οἱ Ἄγγλοι διὰ τὴν τύχην τῆς Κωνσταντινουπόλεως

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 7.— Οἱ «Τάϊμς» δημοσιεύουν μεγάλη σημασίας ἐπιστολὴν περὶ τῆς τύχης τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη ἡ ὁποία εἶνε ἐξαιρετικῶς μακρὰ ὑπογράφεται ἀπὸ πολλὰ μέλη τῆς Ἀγγλικῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων καὶ ἀπὸ ἄλλας ἐξεχούσας Ἀγγλικὰς προσωπικότητας.

Οἱ ὑπογράφοντες τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν διαμαρτύρονται ἐναντίον τῶν προσπαθειῶν ὅπως διατηρηθῇ ἡ Τουρκικὴ Αὐτοκρατορία ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Ἀναφέρομεν ἔπειτα τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους θὰ ἐξημιούργει διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἑπομένως καὶ τῆς Εὐρώπης ἡ ἐν Εὐρώπῃ παραμονὴ τῶν Τούρκων οἱ ὁποῖοι ὑπῆρξαν πάντοτε ἡ κυριωτέρα αἰτία τῶν ἀνωμαλιῶν αἱ ὁποῖαι ἐνέσκηψαν κατὰ περιόδους εἰς τὴν Εὐρώπην.

Τονίζουν περαιτέρω ὑποστηρίζοντες τὴν γνώμην των αὐτὴν διὰ μακρᾶς σειρᾶς ἐπιχειρημάτων, ὅτι ἡ μόνη ἐπιβαλλομένη λύσις τοῦ ζητήματος τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶνε ἡ διεθνοποίησις αὐτῆς.

Προχωροῦντες ἀναφέρουν ὅτι ἀφοῦ ἡ Κωνσταντινούπολις διεθνοποιηθῇ, θὰ δυνηθῇ νὰ ἀποβῇ ἡ πρωτεύουσα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν καὶ ὁ ναὸς τῆς εἰρήνης εἰς τὸν ὁποῖον θὰ προσέρχεται ὁ κόσμος ὁλόκληρος.

Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἡ μακρὰ αὕτη ἐπιστολὴ ἡ

„ΣΑΛΠΙΓΞ"
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
Διαχειριστής :
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
Υπεύθυνος συντάκτης :
ΙΩΑΝ. Α. ΠΑΡΓΓΣΗΣ

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

ΟΥΔΟΛΩΣ

παραβλάπτονται τὰ συμφέροντα τῶν Κοινοτήτων τῆς νήσου μας· ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Γεν. Διοικητοῦ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τοῦ λιμένος μας διαθέσεως ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν ἐκ τοῦ τριλέπτου.

Τὸ ποσὸν αὐτὸ προῆλθεν ἐξ εἰσπράξεων αὐτῆς τῆς πόλεως Μυτιλήνης. αἱ ἄνω ὑπερβαίνουσαι τὰς διακοσίας πεντήκοντα χιλιάδας, οὐδόλως δὲ θίγει τὰ λεπτὰ κεφάλαια τῶν κοινοτήτων τῆς νήσου. Ὁ κ. Γ. Διοικητὴς ἀπεφάσισεν ὅπως ἅπασα εἴσπραξις εἰς περισσότερον ἀπὸ μόδιον πρόσωπον ὑπερβαίνουσα θὰ ἐξετάσῃ τὰ εἰς τὰς Κοινότητας ἀναλογοῦντα ποσὰ ἐκ τοῦ τριλέπτου, ἅ τινα δὲν ἀπεστάλησαν ἐνταῦθα, μὲ τὸν σκοπὸν ὅπως διαθέσῃ ταῦτα ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν καὶ μόνον.

Ἐὰν πληροφορούμεθα τὸ Πλωμάριον ἔχει περισσεύματα ἀνερχόμενα εἰς ἑξήκοντα καὶ πλέον χιλιάδας, ἄλλα δὲ τόσα ἔχει καὶ ἡ Μύθιμνα.

Τὰ ποσὰ ταῦτα θὰ διατεθῶσιν ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν των. Ὁ κ. Γεν. Διοικητὴς ἐξ βεβαιώσεως πάντας ἔδη ἐνίσχυε νὰ μερλιπτήσῃ. Ἐνδιαφέρεται περισσότερον μάλιστα διὰ τὸ ἐσωτερικὸν τῆς νήσου μας τὸ ὁποῖον ἔχει καὶ τὰς περισσοτέρας καὶ πλέον ἐπειγούσας ἀνάγκας. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἐνδιαφέρεται καὶ διὰ τὴν πρωτεύουσαν ἡ ὁποία ἄλλως τε δικαιοῦται νὰ ἀξιώσῃ τὴν ὑπὲρ αὐτῆς διάθεσιν ποσοῦ ὑπερ προῆλθεν ἐξ αὐτῶν τῶν πολιτῶν της;

ΔΙΕΨΕΥΣΘΗΣΑΝ

εὐτυχῶς ἀμέσως τὰ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ἀθήναι συνάδελφον μεταδοθέντα περὶ διαμαρτυρίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου διὰ τὴν ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δίωξιν τῶν μητροπολιτῶν Κρήτης καὶ Μηθύμνης.

Καὶ δὲν ἦτο ποτὲ δυνατὸν ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνωτάτη κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας μας νὰ παρεσύρετο ἀπὸ τὰς δολοπλοκίας δύο ἱεραρχῶν παραγνωρισάντων τὰ ἱερά των καθήκοντα καὶ διὰ τῆς διαγωγῆς των ἀπεμπολησάντων τὴν ὑψίστην τῆς ἐκκλησίας μας ἀποστολήν.

Δὲν ἦτο δυνατὸν ποτὲ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον νὰ ἴδῃ τὴν εἰς τὰς ἐπαρχίας των ἀνάλυσιν καὶ τὴν εἰς τὰς μητροπολιτικὰς αὐτῶν ἕδρας ἀποκατάστασιν τῶν δύο ἱεραρχῶν, ἀγνοοῦν ἐντελῶς τὴν διαγωγὴν καὶ τὰ κατορθώματά των.

Ἡ ἐνέργεια ἄλλως τε τῶν συνοδικῶν ἐπισκόπων καλεσάντων τοὺς δύο Μητροπολίτας εἰς ἀνάκρισιν ἦτο ἐνέργεια ληφθεῖσα κατ' ἀπόφασιν τοῦ ἀνωτάτου ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου, ὅπερ ἀπελέπτο ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ μελῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον παρεκάθησαν οἱ τελευταῖοι οὗτοι κατόπιν ἀδείας αὐτοῦ τοῦ Πατριαρχείου.

Ἀλλ' εἶναι περίεργος ἡ τρόπη πρὸς τὴν ἐπαρχίαν μέρμνα τοῦ μητροπολίτου Μηθύμνης. Τόση, ὥστε νὰ ἀπορηθῇ ἑαυτόν, νὰ ἀναμιχθῇ ἐνεργῶς εἰς τὴν πολιτικὴν κονίστραν, ὡς μὴ ὤφειλε, καὶ νὰ προσδεθῇ εἰς τὸ ἅρμα μιᾶς προδοτικῆς Αὐλῆς, διότι ... τὴ ἐπεμβάσει τῆς Αὐλῆς αὐτῆς θὰ ἐπετύγχανε παρὰ τοῦ Πατριαρχείου τὴν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν θρόνον τῆς Μηθύμνης ἄνοδόν του!

Καὶ ἂν ἀκόμη τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διεμαρτυρήθη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, θὰ τὸ ἔπραξεν ἐκ καλῆς πάντοτε πίστεως, παρασυρθὲν ἀπὸ τὰς κακοβούλους ὑπὸ κατηγορίαν ἱεραρχῶν εἰσηγήσεις. Ἀλλ' ἡ ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος οὔτε τῶν εἴδησιν ἔχει τοῦ πράγματος, ὡς ἐδήλωσεν ἐπισήμως!

ΕΠΙΚΡΟΤΟΥΜΕΝ

τὴν γνώμην φίλου συμπολίτου μας ἐκφρασθεῖσαν χθὲς εἰς τὸν κ. Γεν. Διοικητὴν περὶ παρακρατήσεως ποσότητος ἐλαίου μέχρι 30 ο/ο ἀπὸ τοὺς ἀγοραστάς, διὰ νὰ διατίθηται διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως, ὅπως συμβαίνει καὶ εἰς τὴν Κρήτην ἀπὸ πολλοῦ.

Τὸ τοιοῦτον παράπονον ἐφαρμοσθὲν καὶ ἐπὶ τῶν καρβούνων ἔφερεν ἄριστα ἀποτελέσματα, εὐχῆς δὲ ἔργον θὰ ἦτο νὰ γίνῃ ἀποδεκτὴ ἡ ἱερότασις αὕτη τοῦ ἐγκρίτου συμπολίτου μας ἥτις καὶ ἐπικροτεῖται παρὰ πάντων.

ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ

καὶ πάλιν νέας ἐκ Ρωσσίας θὰ δεχθῇ ἡ νῆσός μας; Δὲν τὴν φθάνουν τὰ ὅσα ὑπέφερε κατὰ τὸ ἑξαετὲς διάστημα τῆς εἰς τὰς ἀγκάλας της προσφυγῆς τόσων χιλιάδων ἀδελφῶν Μικρασιατῶν;

Βεβαίως οὗτοι μᾶλλον μᾶς ὠφέλησαν ἀντὶ νὰ μᾶς βλάψουν, μᾶ παρέσχον δὲ τὰς ἐσχατικὰς των χεῖρας καθ' ὅλην τὴν πολεμικὴν περίοδον ὅτε ὁλόκληρος ὁ ἐργατικὸς πληθυσμὸς τῆς νήσου μας προσεκλήθη ὑπὸ τὰ ὅπλα.

Ἀλλὰ τί τὰ θέλετε;

Θέλομεν καὶ ὀλίγην ἡσυχίαν, θέλομεν νὰ μὴ βλέπωμεν πλέον ἐνώπιόν μας δυστυχοῦντας ἀδελφοὺς. Γνάτνουν τόσα ἄλλα διαμερίσματα τῆς χώρας ἃ ἐνα δὲν ἐδοκίμασαν τοιαῦτας συγκινήσεις. Ἡμεῖς ἐκάμαμεν μὲ τὸ παράπαν τὸ καθῆκόν μας.

Οἱ κ.κ. Ἀλ. Μητρέλλιος καὶ Δ. Σάλτος εἶχον πολὺ δίκαιον νὰ διαμαρτυρηθοῦν μέσον τῆς Γεν. Διοικήσεως καὶ νὰ ζητήσωσιν ὅπως οἱ ἐκ Ρωσσίας πρόσφυγες ἐγκατασταθῶσιν ἀλλαχοῦ, ἀφοῦ τὸ ἥμισυ μέρος τῶν ἐν τῇ νήσῳ μας ἐγκατεστημένων προσφύγων δὲν ἐπέστρεψαν ἀ ὁρμῆς εἰς τὰς ἐλευθερωθείσας πατρίδας των.

ΓΝΩΡΙΖΟΜΕΝ

ὅτι ἀδίκως χάνομεν τὰ λόγια μας ὅταν πρόκειται νὰ συστήσωμέν τι εἰς τὸν κ. Δήμαρχόν μας. Ἀλλ' ὅμως δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ συμμερισθῶμεν καὶ ἡμεῖς τὰ δίκαια παράπονα ὁλοκλήρων συνοικιῶν τῆς πόλεώς μας διὰ τὸν ἀνεπαρκέστατον φωτισμὸν τῶν ὁδῶν της.

Ὅδε ἕνα φανάρι δὲν ἀνάπτεται εἰς τὰς πέριξ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀγούσης πρὸς τὸν Γαλβαρανήφορον συνοικίας καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῶν, τὰς σκοτεινὰς καὶ βροχερὰς νύκτας ὄχι μόνον δὲν χώνονται μέχρι γονάτων εἰς τὰς βάσπες ἀλλὰ καὶ πολλάκις χάνουν καὶ αὐτὰ τὰ σπίτια των!

Τὰ παράπονα αὐτὰ δικαιωτικὰ μας χάλια κ. Δήμαρχε, οἱ δυστυχισμένοι κάτοικοι τῶν συνοικιῶν αὐτῶν ἐλπίζουν ὅτι τὴν φορὰν αὐτὴν θὰ εἰσακουσθῶσι.

Ἀρκεῖ μονάχα νὰ δώσετε τὰς ἐντολὰς διαταγὰς καὶ νὰ ἀποφασίσετε νὰ ἀνοίξετε ὀλίγον τὰ γεμάτα χρηματοκιβώτια τοῦ Δήμου, τὰ ὁποῖα τόσον ἐσφιγκτὰ καὶ ἐπιμελῶς φυλάττετε κλεισμένα, ὁσὰν τὸ περιεχόμενον νὰ ἦτο ... ἰδικόν σας!

ΠΡΟΣΗΛΘΟΝ

εἰς τὰ γραφεῖά μας οἱ ἀμαξηλάται τῆς πόλεώς μας οἱ ἐκτελοῦντες τὴν συγκοινωνίαν αὐτῆς μετὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ τῆς νήσου καὶ μᾶς παρεκάλεσαν νὰ γράψωμεν διὰ τὰ χάλια τῶν κατεστραμμένων δρόμων μας καὶ νὰ διαμαρτυρηθῶμεν ἐκ μέρους των εἰς τοὺς ἀρμοδίους. Ἡ λάσπη καὶ τὰ νερὰ μᾶς ἐβεβαίωσαν, εἰς πολλὰ μέρη φθάνουν τοὺς ἄξονας τῶν τροχῶν τῶν ἁμαξῶν, τὸ δὲ ἔργον των καθίσταται κυριολεκτικῶς μαρτύριον.

Προσεπαθήσαμεν νὰ τοὺς παρηγορήσωμεν, ἀλλ' ὁμολογοῦμεν ὅτι δὲν τὸ κατωρθώσαμεν. Μὲ τί λόγους, μὲ ποίας ὑποσχέσεις καὶ μὲ ποίας ἐπαγγελίας νὰ τοὺς παρηγορήσωμεν;

Ποσάκις δὲν ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων; Ποσάκις δὲν ὑπεδείξαμεν ὅτι δὲν ἔχομεν δρόμους καὶ ὅτι κάποια σοβαρότερα φροντὶς πρέπει νὰ ληφθῇ ἐπὶ τέλοις διὰ τὸ ζήτημα τῆς συγκοινωνίας μας; Οἱ ἀρμόδιοι ὅμως προσέχουν περισσότερον πῶς νὰ πάρουν ἄδειας διὰ τὸ κέντρον διὰ... τὴν ἐξέλειψιν τῶν κηλίδων τῶν καθρεπτῶν των!

Τὸ ἄν ὁλόκληρος ὁ πληθυσμὸς τῆς νήσου μας μαρτυρεῖ κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὴν ἔλεεινὴν συγκοινωνίαν μας, τὸ ἄν ἐγκρέμισαν ἡμερικὰ γεφύρια, ἢ ἄν καθίζησαν ὁλόκληρα τμήματα ὁδῶν, αὐτὰ εἶνε μικροπράγματα! Ἡ φωνὴ τῶν ἁμαξηλατῶν θὰ συγκινήσῃ ἄρα γε;

ΕΠΙΤΟΠΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐκλογὴ προέδρου Δημοτικοῦ Συμβουλίου

Προχθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἑνδεκα δημοτικοὶ Σύμβουλοι συνελθόντες ἐξέλεξαν ἐκ νέου πρόεδρον τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου τὸν κ. Βασ. Δ. Κατσάνην διὰ ψήφων 9, ἀντιπρόεδρον τὸν Μιχ. Γρημάνην διὰ ψήφων 6 καὶ γραμματέα τὸν κ. Π. Ἀντωνίου διὰ ψήφων 8.

Διὰ τοὺς ἐκ Ρωσσίας πρόσφυγας

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ τμήματος Περιθάλψεως κ. Ροΐλος ἀπέστειλε πρὸς τὸν κ. Νομάρχην τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα.

«Παρακαλοῦμεν τηλεγραφήσατε ἐπειγόντως πόσοι πρόσφυγες Ρωσσίας δύνανται στεγασθῶσιν ἡμετέραν περιφέρειαν»

Ὁ κ. Νομάρχης ἀπήντησε ὡς ἑξῆς:

«Μόνον εἰ τὰ περίχωρα δυνάμεθα στεγάσωμεν 6,000 πρόσφυγας.

Αἱ αὐξήσεις τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν

Καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας δὲν εἶνε ἀκριβῆ τὰ γραφέντα περὶ ἀποδοχῶν καὶ κανονισμοῦ ὁρίου συντάξεως τῶν ἀξιωματικῶν.

Αὐξήσεις μισθῶν τῶν χωροφυλάκων

Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Ἀθηνῶν ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν ἀρχημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὁ νόμος περὶ αὐξήσεως τῶν μισθῶν χωροφυλάκων. Οἱ μαθηταὶ χωροφύλακες θὰ λαμβάνουν 120 δρ. μηνιαίως, οἱ ἀθλοῦνται 150, οἱ ὑπενωματάρχαι 190, οἱ ἐνωματάρχαι 210 ὁ μισθὸς αὐξάνει κατὰ πᾶσαν τριετῆ ἀνακατάταξιν.

Οἱ ἐθελονταὶ τοῦ 1918

Διὰ Β. Δ. ὁρίζεται ὅτι θὰ κρατηθῶσιν ὑπὸ τὰ ὅπλα ὡς ἔφεδροι οἱ κατὰ τὸ ἔτος 1918 καταταγέντες ἐθελονταὶ καὶ ἀνήκοντες εἰς τὴν κλάσιν τῆς κατατάξεώς των.

Ἀπολύονται τοῦ στρατοῦ οἱ ἐθελονταὶ τῶν πολέμων

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἐκοινοποίησε πρὸς ἁπάσας τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς τοῦ κράτους τὴν κάτωθι διαταγὴν περὶ κλάσεως ἐπιστρατευόντας τῶν ἐθελοντῶν καταταχθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πολέμων.

Λαβόντες ἀφορμὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ὅτι οἱ συμφώνως τῷ Νόμῳ ΒΥΗΓ' τοῦ 1897 καὶ τῷ ἄρθρῳ 91 τοῦ Νόμου περὶ Στρατολογίας καταταχθέντες ὡς ἐθελονταὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πολέμων, πρὸ τῆς προσκλήσεως τῆς ἡλικίας των καὶ ὅτι μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐθελοντικῆς ὑπηρεσίας των κληθέντες ὡς στρατεύσιμοι ἐτηρήθησαν ἢ ἐτηροῦνται ὡς ἔφεδροι ἢ στρατεύσιμοι τῆς κλάσεως τῆς πρὸς τὸ ἔτος τῆς γεννήσεώς των ἀντιστοιχούσης, ἔχοντες δὲ ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις τῆς παρ. 203 τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Στρατολογίας, καθ' ἃ οἱ καταταχθέντες ἐθελονταὶ πρὸ τῆς στρατεύσεώς των ἔχουσι κλάσιν ἐπιστρατεύσεως τοῦ ἔτους, καθ' ὃ κατετάχθησαν, ἐντελλόμεθα ὅπως καὶ οὗτοι ταχθῶσιν εἰς τὴν κλάσιν ἐπιστρατεύσεως τοῦ ἔτους τῆς κατατάξεώς των.

Κατ' ἀκολουθίαν ὅσοι ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὑπάγονται διὰ τῆς παρούσης εἰς κλάσεις ἐφεδρικὰς ἀπολυθείσας ν' ἀπολυθῶσιν ἀμέσως, εἰδοποιουμένων καὶ τῶν οἰκείων Στρατολογικῶν Γραφείων.»

Τὰ σχολεῖα Χυδήρων

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα ἡ Κοινότης Χυδήρων στερεῖται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ σχολικοῦ ἔτους διδάσκοντος προσωπικοῦ, ἂν καὶ διωρίσθη τοιοῦτον.

Παρακαλοῦμεν ἵνα ὁ ἀρμόδιος κ. Ἐπιθεωρητὴς ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα.

Ἀτμοπλοϊκὴ κίνησις

Κατέπλευσαν χθὲς εἰς τὸν λιμένα μας τὰ ἀτμόπλοια «Ρούμελη» καὶ «Κρήτη» ἀμφότερα ἐκ Πειραιῶς καὶ ἀνεχώρησαν αὐθημερόν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀφίκετο χθὲς ἐκ Πειραιῶς ὁ μοίραρχος κ. Καζιράκης.

— *Ἐπίσης ἀφίκετο ὁ νέος νομομηχανικὸς κ. Βασιλείου.*

— *Ἐκ Κυδωνιῶν ὁ φίλος κ. Ἀθαν. Στρογγύλης.*

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀπεστάλησαν εἰς τὴν Γεν. Διοίκησιν 200 δραχ. ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν πρώην παραστάσεως διεξαχθείσης ἐν Καλλονῇ.

— *Ὑπὲρ τῶν ὀρφανῶν προσέφερον ἡ Ἐκκλησία Κάτω Πύργων Θερμῆς δραχμ. 60.15 καὶ ἡ ἐκκλησία Λαγκάδα δρ. 444.*

Ἀνακρίβειαι τὰ περὶ διαλύσεως

Τὰ ἀναγραφέντα περὶ διαλύσεως τῆς Βουλῆς ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου καθ' ἃς ἔχομεν πληροφορίας, δὲν ἔχονται ἀληθείας.

Οἱ τιμωρημένοι ὁπλῖται τοῦ 1914

Ἐκοινοποιήθη διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν δι' ἧς χαρίζονται αἱ ποινοθεραπευτικαὶ ποιναὶ τῶν ἐνόπλων τῆς κλάσεως 1914. Ἐπιμένως ὅσοι τούτων παραμένουν εἰς τὸν στρατὸν ἀποτίοντες τοιαύτας ποινὰς δέον ν' ἀπολυθῶσι.

Οἱ Ἀλύτρωτοι πρὸς τὸν κ. Ντεσσανέλ

Ἡ ἐν Ἀθήναις Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Ἀλυτρώτων Ἑλλήνων ἀπέστειλε πρὸς τὸν νέον Πρόεδρον τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας συγχαρητήριον τηλεγράφημα διὰ τοῦ ὁποίου ἐκφράζει εἰς αὐτὸν τὴν πεποίθησιν τοῦ Ἀλυτρώτου Ἑλληνισμοῦ ὅτι θὰ ὑποστηρίξῃ τὰς δικαίας του ἀξιώσεις περὶ ἀποκαταστάσεως του.

Ἡ δίκη Σκουλούδη

ἀρχίζει τὴν 15 Ἰανουαρίου

Ἡ δίκη τῶν μελῶν τῆς Κυβερνήσεως Σκουλούδη θ' ἀρχίσῃ τὴν 15ην τρέχοντος μηνὸς εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς παριστομένου πάλιν τοῦ κ. Καφαντάρη ὡς κοινοβουλευτικοῦ εἰσαγγελέως

Πληροφορούμεθα ὅτι οὐδεὶς μέχρι τοῦδε προβλέπεται λόγος ἀναβολῆς τῆς δίκης μολονότι θὰ συμπέσῃ ἡ δίκη μὲ τὰς ἐργασίας τῆς Βουλῆς. Καὶ τὸ μὲν Εἰδικὸν Δικαστήριον θὰ συνεδριάζῃ τὴν πρωΐαν, τὰ ἀπογεύματα δὲ θὰ γίνωνται αἱ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς.

Ἄσυλον Παιδὸς

Ὑπὲρ τοῦ Ἀσύλου Παιδὸς προσέφερον οἱ κάτωθι ἀξιότιμοι κ.κ.

Νικ. Κόποιο: δρχ. 25 ἀντὶ στεφάνου εἰς τὴν κηδείαν Πηνελόπης Ἀντωνίου, Κωνστ. Μανωλίδης δρχ. 25 ἀντὶ στεφάνου εἰς τὴν κηδείαν Πηνελόπης Ἀντωνίου, Κωνστ. Μανωλίδης δρχ. 25 ἀντὶ στεφάνου εἰς τὴν κηδείαν Δημητρίου Χιωτέλλη.

Ἀναβολὴ Μουσικῆς Συναυλίας

Λόγῳ τοῦ καιροῦ ἡ ἐγγελθεῖσα δι' ἀπόψε Συναυλία τοῦ κ. Οἰκονομίδου θὰ δοθῇ αὔριον τὸ ἑσπέρας καιροῦ ἐπιτρέποντος. Δι' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν ἀφορμὴν καθυστέρησε καὶ ἡ ἔλευσις τοῦ θιάσου Μηλιάδου Ἰατρείδου ἐκ Θεσσαλονίκης.

Διαρρήξεις

Χθὲς ἄγνωστοι διαρρήξαντες τὸ πλυντήριον τοῦ κ. Β. Κακεάνη ἔσφαξαν καὶ ἔκλεψαν ὅλας τὰς δοντίας καὶ ἀνεχώρησαν ἀνενόχλητοι.

* * *

Ἐπίσης οἱ αἰώνιοι ἄγνωστοι ἀνελθόντες ἐκ τῆς θύρας τῆς οἰκίας τοῦ μακαρίτου Γεωργίου Στεφάνου ἔκλεψαν δύο πρόσωπα ἐκεῖθεν δὲ πηδήσαντες εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀντ. Ἀντωνιάδου ἢ Δεμονοῦ ἔκλεψαν τρεῖς ὄρνιθες.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 26 ἀποφάσεως τῆς Γεν. Διοικήσεως Λέσβου ἐπετράπη εἰς τὸν Εὐάγγελον Ν. Σαραντίτον νὰ πωλήσῃ τὸ κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Πομφύλων καὶ κατὰ τὴν θέσιν Μέγας Δάκκος ἐλαιόκτημά του συνορεῦον μὲ Χοιστ. Κάβουρα, Δ. Καβανᾶ καὶ Μαρτίνον Χαρατσάρη πρὸς τὸν κάτοικον Ἀφάλωνος Μαρτίνον Νικ. Χαρατσάρην ἀντὶ δρχ. 1000.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 27 ἐ. ἔ. ἀποφάσεως τοῦ Γ. Διοικητοῦ Λέσβου ἐπετρέπη εἰς τὴν Μαριάνθην Τσουπῆ κάτοικον Ἀγιάσσου ὑπήκοον Ἑλληνίδα νὰ πωλήσῃ ἀντὶ δραχμῶν 1260 περίπου πρὸς τὸν Ἠλιαγιὼτην Δ. Τσολέλην κάτοικον Ἀσωμάτου ὑπήκοον Ἕλληνα ἐν ἐλαιόκτημά της κείμενον κατὰ τὴν θέσιν Μερσίνη τῆς περιφερείας Ἀγιάσσου ἐκτάσεως ἑ ὃς περίπου στρέμματος.

ΣΤΑΥΡΟΣ Δ. ΦΙΝΦΙΝΗΣ
Προμήθειαι — Ἀντιπροσωπεῖαι
Σαράφ Σοκάκ—Λαδόσκαλα
—=ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ=—
Ἐκτέλεσις ἐμπορικῶν παραγγελιῶν ἀκριβῆς. Ἀποστολὴ ταχεῖα. 1-3

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ ΚΑΚΟΗΘΟΥΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΜΑΤΟΣ

Ἡ παραίτησις τοῦ κ. Γενναδίου

Ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ προδοσία τοῦ Βενιζέλου» ὁ περιβόητος «Νομοταγής» τῆς 6ης Δεκεμβρίου ἔχει δημοσιεύσει τὰς κάτωθι γραμμάς:

«Ὅτε ὁ προδότης Βενιζέλος μετέβη τὸ πρῶτον εἰς Λονδῖνον, μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του ἐκ Θεσσαλονίκης εἰς Ἀθήνας, συνηντήθη μετὰ τοῦ πρεσβευτοῦ Γενναδίου ὅστις ἐπρόκειτο νὰ παρατηθῇ καὶ ὅστις τὸν ἠρώτησε, τί ἀντιστάθμισμα θὰ πάρωμεν διὰ τὴν ἔξοδον τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν πόλεμον; Ὁ προδότης ἀπήντησεν ὅτι θὰ πάρωμεν ὅλα ὅσα ἀνήκουν εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν τὰ ἔχω λα γραπτὰ ἐκ μέρους τῆς Ἀντάντ. Ὁ πρεσβευτὴς Γεννάδιος συγκατετέθη νὰ μὴ παραιτηθῇ, ἀλλὰ νὰ ἐργασθῇ διὰ τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος του καὶ παρέμεινε. Ὅταν ἐτελείωσεν ὁ πόλεμος καὶ ὁ Βενιζέλος ἐπανῆλθεν εἰς Λονδῖνον, ὁ ἑξῆς διάλογος ἐσημειώθη μεταξὺ τοῦ Πρεσβευτοῦ κ. Γεννάδιου:

— Καὶ τώρα, κύριε πρεσβευτά, πρέπει νὰ ἐργασθῶμεν νὰ δώσωμεν ὅλον δυνάμεθα περισσότερα.

Ἔκπληκτος τὸ εἰπεν κ. Γεννάδιος τοῦ ἀπήντησεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ζητήσῃ τίποτε περισσότερον ἢ ἐκεῖνο ἀπὸ τὴν ἐγγράφου συμφωνίαν μου.

Τότε ὁ Βενιζέλος τοῦ ὡμολόγησεν ὅτι δὲν ὑπάρχει τοιαύτη ἔγγραφος συμφωνία.

— Ἀλλὰ δὲν μοῦ εἴπατε κ. Βενιζέλε ὅτι εἴχετε ἐξασφαλίσει τοιαύτην πρὸ τῆς ἐξόδου σας εἰς τὸν πόλεμον;

— Ναί, ἀλλὰ ἡ ἀνάγκη νὰ τὸ πῶ ὅπως; ὅπως τὸ εἶπον ἤδη εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐργασθῶμεν.

Ὁ κ. Γεννάδιος ἀπὸ ἄλλης ἀπαντήσεως τοῦ ἐπέταξε κατὰ πρόσωπον τὴν παραίτησίν του.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἔλθων εἰς Παρισίους ἀπέστειλε τὸν κ. Ρωμνον ὅπως παίσῃ τὸν κ. Γεννάδιον καὶ ἀποσῃ τὴν παραίτησίν του διότι αὕτη εἰς τοιαύτην στιγμὴν θὰ ἔβλαπτε τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα.

Ὁ κ. Γεννάδιος διὰ ἀλλὴ γείνῃ πρόξενος ζημίας ἐθνικῆς ὑποχέθη νὰ παραμείνει μέχρι τῆς ἀφίξεως τοῦ ἀντικαταστάτου του μὴ ἐννοῶν ἐπουδενὶ λόγῳ νὰ συνεργασθῇ ἐπὶ πλέον ἐνὸς ἀνθρώπου τοσοῦτον ἀσυστόλως ψευδόμενον καὶ προδώσαντα τὴν Πατρίδα.

Τ' ἀνωτέρω ἐμάθομεν ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς. Ἤδη προκαλεῖται ὁ κ. Γεννάδιος νὰ ὁμιλήσῃ. Προκαλεῖται κ μᾶς διαψεύσῃ ἐὰν τὰ ἀνωτέρω δὲν εἰνε ἀληθῆ. Ὁ κ. κιρὸς τῶν ἐπιφυλάξεων παρῆλεν ἕκαστος ὀφείλει νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν του ὁ δὲ Ἑλληνικὸς Λαὸς θέλει νὰ γωρίζῃ ἂν ἀπέμεινεν ἔστω καὶ ἕνας γνήσιος Ἕλλην ὑπηρετῶν τὸ Προδοτικὸν καθεστώς. Εἴσθε ὑποχρεωμένος κύριε Γεννάδιε νὰ ὁμιλήσητε.»

Εἰς ταῦτα ὁ ἐν Λονδίνῳ πέως Ἕλλην πρεσβευτὴς κ. Γεννάδιος ἀπαντᾷ διὰ τῆς ἑξῆς καταγγελματικῆς διψεύσεως:

«Ὁ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἐδιδόμενος «Νομοταγὴς» τῆς 6 Δεκεμβρίου ἐδημοσίευσεν ἄρθρον, ἀφηγούμενον ἐξόδοθῆν συνδιαλέξεις μεταξὺ τῆς Α. Ε. καὶ κ. Βενιζέλου καὶ ἐμοῦ, ἀφορώσας εἰς τὰ περὶ τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων δεπραγματεύσεις καὶ ἐνεργείας— ἡν μὲν πρώτην κατὰ τὴν εἰς Λονδῖνον ἐπισκεψιν τοῦ κ. Βενιζέλου μετὰ τὴν ἐκ Θεσσαλονίκης ἐπάνοδόν του, τὴν δὲ δευτέραν κατὰ τὴν μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ πολέμου ἐπίσκεψίν του. Ὁ «Νομοταγὴς» ἐπιπροσθέτει ὅτι εἶχον καθυποβάλλει παραίτησιν, ἕνεκα δυσαρεσκείας διὰ τὸν τόπον, καθ' ὃν διεξήγετο ἐθνικὴ ὑπόθεσις, καὶ μὲ προσκαλεῖ νὰ ἀναιρέσω ταῦτα ἂν δὲν εἶνε ἀληθῆ.

«Καὶ ἄνευ τῆς προσκλήσεως ταύτης, καθῆκόν μας πρὸς τὴν ἀλήθειαν θὰ ἦτο νὰ δηλώσω διετρόφην, ὡς νῦν ἀλῶ, ὅτι πάντα ταῦτα ἀπ' ἀρχῆς μέχρι ἐλοῖς εἶνε ἀβάσιμα, ἀνυπόστατα, φανταιόδη καὶ ἐκ διαμέτρου ἀντίθετα πρὸς τὴ ἀλήθειαν.

Οὐδέποτε ἄλαδον χώραν ἀφῆθεν συνδιαλέξεις ἐκεῖναι. οὐδέποτε ἠμείφθησαν τὰ ἐκτιθέμενα ὡς δῆθεν ἐκτέρωθεν λεχθέντα καὶ πρὸς οὐδένα εἶπα ἐγὼ ποτὲ τι οἱονδήποτε προσομοιάζον κὰ πρὸς τὰ ἐκτιθέμενα ἐν τῷ «Νομοταγῆ».

«Ἐπιπροθέτω; δὲ ὅτι ἡ κραίτησις ἦν τότε καθυπέβαλα εἶχεν αἰτίας καὶ λόγους ἄλλους ἢ τοὺς ἀναφερομένους ἐν τῷ εἰρημένῳ ἄρθρῳ.

Ἀλκαῖος.—Σήμερον παίζεται διὰ τὰ λευταῖαν φορὰν τὸ ἔξοχον καὶ ἠθικὸν δράμα ἡ ΟΔΕΤΗ μὲ τὴν ἀσυναγώνιστον ΦΡ. ΜΠΕΡΒΙΝΗΝ μὲ ἑλληνικὰς ἐπιγραφὰς.

Προσεχὲς ἀριθμὸς 13.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ κούνια κατινουμῆς σιδηρᾶ εἰς συμφέρουσαν τιμήν. Πληροφορίαι σιδηρουργεῖον Κ. Μπρατσουλέ, πλησίον Μητροπόλεως. 2—2

ΡΟΔΟΛΦΟΣ Γ. ΡΑΙΔΗΣ
ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΟΥ ΜΕ ΤΟ ΑΓΓΛΙΚΟΝ ΛΟΥΔ
Ἐπὶ ἐμπορευμάτων δι' Ἰστιοφόρα, ἀτμοπλοῖα, Βενζινοπλοῖα, κλπ. ἐπ σωμάτων Πλοίων κλπ, μὲ τοὺς καλλιτέρους ρους 3—5

Αὔξησις τοῦ τόκου
τῶν Ε